

РЕШЕНИЕ

№ 5567

гр. София, 30.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 108-МИ СЪСТАВ, в публично заседание на тридесети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: МАРИНА ВЛ. МАНОЛОВА
КЪНЕВА

при участието на секретаря ГЕРГАНА В. МАРТИНОВА
като разглежда докладваното от МАРИНА ВЛ. МАНОЛОВА КЪНЕВА
Административно наказателно дело № 20231110204567 по описа за 2023 година

и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 58д и сл. от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по жалба на „МГ Къмпани“ ЕООД, ЕИК 202242118 чрез адв. Ивайло Найденов срещу наказателно постановление № 8/14.10.2022 г., издадено от заместник- министъра на икономиката и индустрията, с което на основание чл. 30 от Закона за административното регулиране на икономическите дейности, свързани с нефт и продукти от нефтен произход /ЗАРИДСНПНП/ на дружеството – жалбоподател е наложена имуществена санкция в размер на 5 000 лева за нарушение на чл. 10, ал. 4 от ЗАРИДСНПНП.

В жалбата се претендира незаконосъобразност на обжалваното наказателно постановление, като се твърди, че в същото не е посочена датата на извършване на твърдяното нарушение. Твърди се, че срокът за изпълнение на задължението за представяне на документ е изтекъл 14 дни преди 10.01.2022 г., а АУАН е съставен на 10.08.2022 г., в нарушение на чл. 34, ал. 1 от ЗАНН. От съда се иска отмяна на наказателното постановление и присъждане на разноски.

В съдебно заседание редовно призованият жалбоподател не изпраща представител. С писмена молба иска делото да бъде разгледано в отсъствие на негов представител и моли за уважаване на депозираната жалба по изложените в нея съображения. Претендира разноски.

Въззиваемата страна - заместник- министъра на икономиката и

индустрията се представлява от юрк. Борнаска, надлежно упълномощена, която намира оспореното наказателно постановление за законосъобразно, тъй като при издаването му са спазени изискванията на процесуалния и материалния закон. Подробни съображения представя в писмен вид.

Съдът, след като извърши цялостна преценка на събраните доказателства и доказателствени средства, като обсъди доводите и възраженията на страните, прие за установено следното от фактическа страна:

На 08.10.2020 г. дружеството-жалбоподател „МГ Къмпани“ ООД, ЕИК 202242118 било вписано в регистъра на лицата, осъществяващи икономически дейности, свързани с нефт и продукти от нефтен произход за осъществяване на икономическа дейност „пълнене на бутилки с втечнени нефтени газове /LPG/ извън данъчни складове“, за което било издадено удостоверение № 1628/08.10.2020 г. При регистрацията си дружеството представило като обезпечение банкова гаранция № 48-10004/13.07.2020 г., издадена от „Юробанк България“ АД на стойност 20 000 лева със срок на валидност до 10.01.2022 г.

На 10.01.2022 г. срокът на валидност на банковата гаранция изтекъл, като в 14-дневен срок преди изтичане на този срок дружеството-жалбоподател не представило ново обезпечение.

Със заявление № 05-01-341/12.05.2022 г. дружеството предоставило ново обезпечение – банкова гаранция № 48-10899/29.04.2022 г. със срок на валидност 10.07.2023 г. Впоследствие с писмо, вх. № 05-01-341/14.06.2022 г. бил представен анекс към вече представената банкова гаранция № 48-10899/29.04.2022 г., с който срокът на валидност на гаранцията бил удължен до 30.11.2023 г. включително.

На 23.06.2022 г. свидетелят Й. Г. Х. – главен инспектор в отдел „Контрол“, дирекция „РИТ“ при Министерство на икономиката и индустрията извършил проверка на представените от „МГ Къмпани“ ООД документи и като установил горните обстоятелства счел, че дружеството е нарушило изискванията на чл. 10, ал. 4 от Закон за административното регулиране на икономическите дейности, свързани с нефт и продукти от нефтен произход, поради което на 24.06.2022 г. изпратил до дружеството покана за изпращане на представител за съставяне на акт за установяване на административно нарушение. Въпреки получаването на поканата в указания срок не се явил представител на дружеството, поради което била изпратена нова покана, получена на 21.07.2022 г. Поради неявяване на представител на дружеството на 10.08.2022 г. свидетелят Х. съставил в отсъствие на представител на „МГ Къмпани“ ООД акт за установяване на административно нарушение № 7/10.08.2022 г. Актът бил предявен на упълномощен представител на дружеството на 08.09.2022 г., който го подписал без възражения и получил екземпляр от него.

Въз основа на така съставения акт заместник –министъра на икономиката и индустрията издал обжалваното наказателно постановление № НП-8/14.10.2022 г., препис от което бил връчен на пълномощник на „МГ Къмпани“ ООД на 20.02.2023 г., а на 06.03.2023 г. с куриер била подадена и жалбата срещу него.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена след анализ на събраните по делото гласни и писмени доказателства и

доказателствени средства, а именно показанията на свидетеля Й. Г. Х., удостоверение № 1628/08.10.2020 г., банкова гаранция № 48-10004/13.07.2020 г., издадена от „Юробанк България“ АД, заявление № 05-01-341/12.05.2022 г., банкова гаранция № 48-10899/29.04.2022 г., писмо, вх. № 05-01-341/14.06.2022 г. и анекс към банкова гаранция № 48-10899/29.04.2022 г., констативен протокол, извлечение от регистъра на лицата, осъществяващи икономически дейности, свързани с нефт и продукти от нефтен произход, заповед № РД-16-1113/13.09.2022 г. на министъра на икономиката и индустрията, заповед № РД.16-51/01.03.2022 г., издадена от министъра на икономиката и индустрията, покана за явяване за съставяне на АУАН, докладна записка, разписки за връчване на покана, разписка за връчване на НП, пълномощно, разписка от куриерска служба.

Събраната по делото доказателствена съвкупност е единна и безпротиворечива и в пълнота изяснява релевантната фактическа обстановка. В основаната на своите фактически изводи съдът постави писмените доказателствени средства, тъй като същите са обективни, съставени за цели извън процеса и достоверни. От удостоверение № 1628/08.10.2020 г. е видно, че дружеството-жалбоподател „МГ Къмпани“ ЕООД, ЕИК 202242118 е вписано регистъра на лицата, осъществяващи икономически дейности с нефт и продукти от нефтен произход респ. е адресат на нормите на ЗАРИДСНПП. Приобщените копия на банкови гаранции, писма и анекс към банкова гаранция № 48-10899/29.04.2022 г. установяват периодите на валидност на двете банкови гаранции, а именно, че първата от тях - гаранция № 48-10004/13.07.2020 г., издадена от „Юробанк България“ АД е била със срок на валидност до 10.01.2022 г., като впоследствие новата банкова гаранция е издадена на 29.04.2022 г., тоест три месеца след изтичане на първата и е била със срок на валидност 10.07.2023 г., впоследствие удължен до 30.11.2023 г. включително. Представените заповеди доказват материалната компетентност на свидетеля Й. Х. да съставя АУАН.

Показанията на свидетеля Х. съдът намери за добросъвестно депозиран, обективни и достоверни, напълно кореспондиращи с приобщените писмени доказателствени средства. Свидетелят депозира показания за факти и обстоятелства, които лично е възприел и в осъществяването на които лично е участвал, вкл. и относно процедурата по съставяне на процесния АУАН в отсъствие на нарушителя, поради неявяването на представител след изпратена покана.

При така установеното от фактическа страна съдът направи следните правни изводи:

Жалбата е подадена от процесуално легитимирано лице, в законоустановения срок за обжалване и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, с оглед на което същата се явява **процесуално допустима**.

Разгледана по същество същата е неоснователна.

Съгласно разпоредбата на чл. 63, ал.1 от ЗАНН, в настоящото производство районният съд следва да провери изцяло законността на обжалваното НП, т.е. дали правилно е приложен както процесуалният, така и материалният закон, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя – арг. от чл. 314, ал.1 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН. В изпълнение на това си правомощие съдът извърши дължимата проверка и констатира, че АУАН и НП са издадени от компетентни за това административни органи. Съгласно чл. 36, ал. 3 от ЗАРИДСНПП актовете за установяване на

административните нарушения по чл. 30 /каквото нарушение е вменено на жалбоподателя – бел. съд/ и 34 се съставят от оправомощените от министъра на икономиката и индустрията длъжностни лица. Видно от заповед № РД-16-51/01.03.2022 г. сред оправомощените от министъра на икономиката и индустрията служители на дирекция „Регулиране на икономически дейности“ при Министерство на икономиката и индустрията е и свидетелят Й. Г. Х.. Видно от заповед № РД-16-113/13.09.2022 г. на министъра на икономиката и индустрията същият е възложил правомощията си да издава НП за нарушения на чл. 30 от ЗАРИДСНПНП на заместник –министъра Янко Топалов, който е издал и процесното НП.

Неоснователни са възраженията на жалбоподателя за допуснато нарушение на чл. 57, ал. 1 т.5 от ЗАНН, изразило се в липса на посочване на дата на извършване на нарушението. Вярно е, че същата не е експлицитно посочена, но съгласно константната съдебна практика не е налице нарушение, което съществено да е ограничило правото на защита на наказаното лице ако датата на извършване на нарушението е изводима от самото описание на нарушението. В настоящия случай на стр. 2 от НП, в абзац 4, 5 и 6 ясно и недвусмислено е посочено в какво се е изразило нарушението на жалбоподателя, а именно в непредоставяне на документ, удостоверяващ направено обезпечение по чл. 9 от ЗАРИДСНПНП в законоустановения срок, който срок е изтекъл на 10.01.2022 г., като и в трите абзаца изрично е посочено, че 14-дневният срок, в който жалбоподателят е следвало да предприеме дължимото поведение е изтекъл на 10.01.2022 г., следователно нарушението е извършено в деня, следващ тази дата, а именно 11.01.2022 г. Времето на извършване на нарушението е описано достатъчно ясно, поради което не е налице неяснота относно темпоралните предели на вмененото на жалбоподателя нарушение.

Съдът намира, противно на доводите на жалбоподателя, че АУАН не е съставен в нарушение на чл. 34, ал. 1 от ЗАНН. На първо място неправилно в жалбата е посочено, че в НП се твърди, че срокът за изпълнение на задължението е изтекъл 14 дни преди 10.01.2022 г. Напротив, в НП пределно ясно е посочено, че съгласно чл. 10, ал. 4 от ЗАРИДСНПНП в 14-дневен срок **преди** изтичане срока на действие на обезпечението, регистрираното лице е длъжно да представи ново обезпечение тоест в случая в 14-дневен срок преди 10.01.2022 г. Следователно жалбоподателят е длъжен да представи ново обезпечение в определен срок, който срок изтича на датата, до която е валидно обезпечението. Разбирането, изразено в жалбата, че срокът за представяне на обезпечението изтича 14 дни преди срока на валидност на обезпечението не кореспондира със законовото изискване, още по-малко се извежда от текста на наказателното постановление. На следващо място тримесечният срок по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН започва да тече от установяване на нарушителя. В процесния случай не може да се приеме, че с факта на изтичане на срока на действие на предоставеното обезпечение и непредставяне на ново нарушителят е установен. От този момент нататък нарушението респ. нарушителят са могли да бъдат установени, като същите са установени на 23.06.2022 г., при извършване на проверка на подадено и впоследствие коригирано заявление от дружеството-жалбоподател, с което е представено ново обезпечение. Едва тогава контролните органи са извършили проверка на документите, представени от жалбоподателя и са установили извършването на процесното нарушение и от този момент е започнал да тече тримесечният срок по чл. 34, ал.1 от ЗАНН за съставяне на АУАН, който е

бил съставен на 10.08.2022 г. Последователно се приема в съдебната практика, че тримесечният срок по чл. ал. 1 от ЗАНН започва да тече от деня, в който нарушителят действително е установен, а от момента, в който е могъл да бъде установен.

Съгласно чл. 10, ал. 4 от ЗАРИДСНПП В 14-дневен срок преди изтичане на срока по ал. 3 /т.е. в срока на действие на вече предоставеното обезпечение – бел. съд/ регистрираното лице е длъжно да предостави ново обезпечение. По делото несъмнено се установи, че дружеството-жалбоподател има качеството на регистрирано лице – същото е вписано в регистъра на лицата, осъществяващи икономически дейности, свързани с нефт и продукти от нефтен произход за осъществяване на икономическа дейност „пълнене на бутилки с втечнени нефтени газове /LPG/ извън данъчни складове” на 08.10.2020 г. Установи се, че срокът на действие на предоставената при регистрацията банкова гаранция е изтекъл на 10.01.2022 г., като в 14-дневен срок преди изтичане на този срок дружеството не е предоставило ново обезпечение, с което от обективна страна е нарушило изискванията на чл. 10, ал. 4 от ЗАРИДСНПП. Ново обезпечение е било представено със заявление от 12.05.2022 г., коригирано от 14.06.2022 г.

Доколкото отговорността на юридическите лица е обективна и безвиновна, въпрос за субективната страна на деянието не може да се поставя.

Нарушението не може да бъде квалифицирано като маловажен случай, тъй като не разкрива по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обичайните нарушения от този вид. Ново обезпечение е било представено едва на 12.05.2022 г., тоест четири месеца след изтичане на законовия срок.

Съдът констатира, че АНО е допуснал несъответствие в изписването на размера на наложената имуществената санкция, като цифром е посочил 5 000 лева, а словом – хиляда. Въпреки това настоящият съдебен състав счита, че в конкретния случай допуснатото в НП несъответствие не може самостоятелно да обуслови неговата незаконосъобразност респ. да доведе до отмяната му. В административнонаказателния процес няма нормативно установено правило, приложимо при такова несъответствие, по което да се признае предимство на цифровото или словесното изписване на размера, така че меродавно да се смята едното или другото /за разлика например от чл. 460, ал.1 от ТЗ, уреждащ противоречието при менителница и чл. 537 от ТЗ препращащ към правилото на чл. 460, ал. 1 от ТЗ досежно противоречие в запис на заповед/. ЗАНН не урежда производство за поправка на очевидна фактическа грешка в наказателно постановление, по този въпрос НПК не е субсидиарно приложим съгласно чл. 84 ЗАНН. При тази непълнота и констатираното несъответствие е необходимо изясняване на действителната воля на издателя на акта /ако това е възможно/. В случая имуществената санкция е наложена на жалбоподателя на основание чл. 30 от ЗАРИДСНПП, съгласно която лице, осъществяващо дейност по [чл. 2, ал. 1](#), което ... не предостави документ, удостоверяващ направеното обезпечение, в указания по [чл. 10, ал. 4](#) и/или [чл. 12](#) срок, ако деянието не съставлява престъпление, се наказва с глоба в размер от 2000 до 5000 лв., съответно с имуществена санкция от 5000 до 10 000 лв. тоест АНО е приложил санкционна разпоредба, чийто минимум съвпада с отразената цифрово имуществена санкция от 5000 лева, а словесно изписания размер е петкратно по-нисък. Едновременно с това при определяне на санкцията АНО се е позовал и на чл. 27 от ЗАНН, съгласно който „административното

наказание се определя съобразно с разпоредбите на този закон **в границите на наказанието, предвидено за извършеното нарушение**“, в конкретния случай в границите от 5000 до 10000 лева. Отделно от това ЗАНН не допуска определяне на глобата или имуществената санкция под предвидения за съответното нарушение минимум, което отнесено към конкретния случай означава, че е недопустимо налагане на имуществена санкция под минимума от 5 000 лева. На следващо място макар АНО да не е изложил изрични мотиви във връзка с определяне размера на санкцията, същият е посочил, че в случая не е налице маловажен случай тоест АНО не е обективирал становище, че нарушението се отличава с по-ниска степен на обществена опасност до степен, че дори минималната санкция да е прекомерна. Ето защо настоящият съдебен състав прие, че при словесното изписване на размера на имуществената санкция е допусната грешка от техническо естество и не отразява действителната воля на АНО. Самият жалбоподател е възприел, че е бил наказан именно с имуществена санкция в размер на 5 000 лева, видно от изложеното в жалбата. Съдът, на свой ред прие, че определеният съобразно действителната воля на АНО размер на имуществената санкция в предвидения в чл. 30 от ЗАРИДСНПП минимум от 5 000 лева е справедлив и годен да мотивира жалбоподателя занапред да спазва изискванията на законите, регулиращи дейността, който той извършва.

По изложените съображения съдът намира, че обжалваното наказателно постановление е правилно и законосъобразно и следва да се потвърди.

При този изход на делото принципно право на разноси има въззиваемата страна, но такива не са поискани, поради което и не следва да се присъждат.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 9 вр. ал. 2 т. 5 от ЗАНН
СЪДЪТ

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 8/14.10.2022 г., издадено от заместник- министъра на икономиката и индустрията, с което на основание чл. 30 от Закона за административното регулиране на икономическите дейности, свързани с нефт и продукти от нефтен произход на дружеството – жалбоподател „МГ Къмпани“ ЕООД, ЕИК 202242118 е наложена имуществена санкция в размер на 5 000 лева за нарушение на чл. 10, ал. 4 от ЗАРИДСНПП.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – София град в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____